

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2012/19/UE**z dnia 4 lipca 2012 r.****w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)****(wersja przekształcona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-
Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) mają być wprowadzone zasadnicze zmiany ⁽⁴⁾. Dla zachowania przejrzystości dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.
- (2) Cele polityki Unii w dziedzinie środowiska to, w szczególności, zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska, ochrona zdrowia ludzkiego oraz ostrożne i racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych. Polityka ta opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (3) Wspólnotowy program polityki i działań w odniesieniu do środowiska naturalnego i zrównoważonego rozwoju (piąty program działań w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego) ⁽⁵⁾ stanowił, iż osiągnięcie zrównoważonego rozwoju wymaga znaczących zmian w bieżących wzorcach rozwoju, produkcji, zużycia oraz zachowania i zaleca, między innymi, ograniczenie konsumpcyjnego marnotrawienia zasobów naturalnych oraz zapobieganie

zanieczyszczeniom. Program ten wymieniał zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (WEEE) jako jeden z obszarów docelowych, wymagających uregulowania w świetle stosowania zasad zapobiegania, odzysku oraz bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów.

- (4) Niniejsza dyrektywa stanowi uzupełnienie podstawowego unijnego prawodawstwa w dziedzinie gospodarowania odpadami, takiego jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów ⁽⁶⁾. Niniejsza dyrektywa odnosi się do definicji zawartej w tej dyrektywie, w tym definicji odpadów oraz ogólnych czynności związanych z gospodarowaniem odpadami. Definicja zbierania zawarta w dyrektywie 2008/98/WE obejmuje wstępne sortowanie i wstępne magazynowanie odpadów do celów ich transportu do zakładu przetwarzania. Dyrektywa 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁷⁾ ustanawia ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią i umożliwia przyjęcie specjalnych wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią, które mogą być również objęte niniejszą dyrektywą. Dyrektywa 2009/125/WE i przyjęte na jej mocy środki wykonawcze nie naruszają unijnego prawodawstwa w dziedzinie gospodarowania odpadami. Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽⁸⁾ wymaga zastąpienia zabronionych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (EEE) objętym jej zakresem.
- (5) Wraz z powiększaniem się rynku i skracaniem się cykliów innowacyjnych sprzęt jest wymieniany coraz częściej, tak że EEE staje się szybko rosnącym źródłem odpadów. Dyrektywa 2002/95/WE wprawdzie przyczyniła się skutecznie do ograniczenia substancji niebezpiecznych zawartych w nowym EEE, jednak substancje niebezpieczne takie jak rtęć, kadm, ołów, sześciowartościowy chrom oraz polichlorowane bifenyle (PCB), a także substancje zubożające warstwę ozonową będą w dalszym ciągu przez wiele lat obecne w WEEE. Zawartość niebezpiecznych części składowych w EEE jest głównym problemem podczas gospodarowania odpadami, a recykling WEEE jest realizowany w niewystarczającym zakresie. Brak recyklingu powoduje utratę cennych zasobów.
- (6) Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynianie się do zrównoważonej produkcji i konsumpcji poprzez – w pierwszej kolejności – ograniczenie ilości WEEE, a ponadto poprzez ponowne użycie, recykling oraz

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 z 16.12.2009, s. 39.⁽²⁾ Dz.U. C 141 z 29.5.2010, s. 55.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 19 lipca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 7 czerwca 2012 r.⁽⁴⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.⁽⁵⁾ Dz.U. C 138 z 17.5.1993, s. 5.⁽⁶⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.⁽⁷⁾ Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10.⁽⁸⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

inne formy odzysku takich odpadów tak, aby ograniczyć ilość unieszkodliwianych odpadów i przyczynić się do wydajnego wykorzystywania zasobów oraz do odzyskiwania cennych surowców wtórnych. Jest nim również dążenie do poprawy ekologicznego charakteru działalności wszystkich podmiotów zaangażowanych w cykl życia EEE, tzn. producentów, dystrybutorów i konsumentów, a w szczególności podmiotów bezpośrednio zaangażowanych w zbieranie i przetwarzanie WEEE. W szczególności realizowane w różny sposób w poszczególnych krajach zasady odpowiedzialności producenta mogą prowadzić do znacznych rozbieżności w obciążeniu finansowym podmiotów gospodarczych. Zróżnicowana polityka w dziedzinie gospodarowania WEEE w poszczególnych krajach niekorzystnie wpływa na skuteczność realizacji strategii recyklingu. Z tego powodu najważniejsze kryteria należy ustanowić na poziomie Unii, należy też opracować minimalne normy dotyczące przetwarzania WEEE.

- (7) Przepisy niniejszej dyrektywy powinny stosować się do produktów oraz producentów, bez względu na technikę sprzedaży, w tym także sprzedaż na odległość i sprzedaż elektroniczną. W związku z tym, o ile jest to wykonalne, obowiązki producentów oraz dystrybutorów korzystających z kanałów sprzedaży na odległość oraz sprzedaży elektronicznej powinny przyjąć taką samą formę oraz powinny być wprowadzane w życie w ten sam sposób co dla podmiotów korzystających z innych kanałów dystrybucji, w celu uniknięcia sytuacji, w której podmioty korzystające z innych kanałów dystrybucji ponosiłyby koszty wynikające z niniejszej dyrektywy, spowodowane przez WEEE powstały ze sprzętu sprzedanego na odległość lub w drodze elektronicznej.
- (8) W celu wypełnienia zobowiązań na mocy niniejszej dyrektywy w danym państwie członkowskim, producent powinien mieć siedzibę w tym państwie członkowskim. W drodze wyjątku, celem zmniejszenia istniejących przeszkód we właściwym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i obciążeń administracyjnych, państwa członkowskie powinny zezwolić producentom nieposiadającym siedziby na ich terytorium, ale mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, na wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela, który jest odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków tego producenta wynikających z niniejszej dyrektywy. Ponadto należy ograniczyć obciążenia administracyjne, upraszczając procedury rejestracji i przekazywania sprawozdań oraz zapobiegając podwójnemu ponoszeniu opłat za rejestrację w poszczególnych państwach członkowskich.
- (9) Zakres stosowania niniejszej dyrektywy powinien obejmować wszelkiego rodzaju EEE używany przez konsumentów oraz EEE przeznaczony do użytku profesjonalnego. Niniejszą dyrektywę powinno się stosować bez uszczerbku dla prawodawstwa unijnego w sprawie bezpieczeństwa oraz wymogów zdrowotnych chroniących wszystkie podmioty mające styczność z WEEE, a także dla specyficznego prawodawstwa unijnego w sprawie gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów⁽¹⁾ oraz dla prawodawstwa unijnego w dziedzinie projektowania produktu, w szczególności dyrektywy 2009/125/WE. Przygotowanie do ponownego użycia, odzysk i recykling zużytego sprzętu chłodniczego i zużytych substancji chłodzących, ich mieszanin lub składników powinny się odbywać zgodnie z odpowiednim prawodawstwem unijnym, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych⁽³⁾. Cele niniejszej dyrektywy można osiągnąć bez konieczności włączania do jej zakresu stosowania wielkogabarytowych stałych instalacji, takich jak platformy wiertnicze, systemy transportu bagażu na lotniskach lub windy. Jednak sprzęt, który nie jest zaprojektowany i zainstalowany specjalnie jako część tych instalacji oraz który może spełniać swoją funkcję nawet jeżeli nie jest częścią tych instalacji, powinien być objęty zakresem niniejszej dyrektywy. Odnosi się to na przykład do sprzętu takiego jak sprzęt oświetleniowy czy panele fotowoltaiczne.
- (10) W niniejszej dyrektywie należy umieścić pewne definicje, aby określić jej zakres stosowania. Jednakże w ramach przeglądu zakresu stosowania należy doprecyzować definicję EEE, aby zbliżyć do siebie odnośne środki krajowe oraz powszechnie przyjęte, mające zastosowanie i utrwalone w państwach członkowskich praktyki.
- (11) Wymogi dotyczące ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie, demontaż i odzysk WEEE powinny zostać ustanowione w ramach środków wykonawczych do dyrektywy 2009/125/WE. Aby zoptymalizować ponowne użycie i odzysk poprzez odpowiednie projektowanie produktów, należy uwzględnić cały cykl życia danego produktu.
- (12) Ustanowienie w niniejszej dyrektywie odpowiedzialności producenta jest jednym ze środków zachęcających do projektowania oraz produkcji EEE w sposób w pełni uwzględniający oraz ułatwiający jego naprawę, prawdopodobną modernizację, ponowne użycie, demontaż oraz recykling.
- (13) Aby zagwarantować bezpieczeństwo oraz zdrowie personelu dystrybutora zaangażowanego w zwrot i gospodarowanie WEEE, państwa członkowskie powinny – zgodnie z prawodawstwem krajowym i unijnym w sprawie wymogów bezpieczeństwa i zdrowia – ustalić warunki, na których dystrybutorzy mogą odmówić zwrotu.
- (14) Selektywna zbiórka stanowi warunek konieczny do zagwarantowania właściwego przetwarzania i recyklingu WEEE oraz jest niezbędna do osiągnięcia wybranego w Unii poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Konsumentom muszą się aktywnie przyczynić do pomyślnej realizacji takiej zbiórki oraz należy ich zachęcać do zwrotu WEEE. W tym celu należy ustanowić dogodną

(1) Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

(3) Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

infrastrukturę zwrotu WEEE, w tym publiczne punkty zbierania, gdzie gospodarstwa domowe powinny mieć możliwość zwrócenia swoich odpadów co najmniej nieodpłatnie. W przyczynianiu się do skutecznego zbierania WEEE istotną rolę odgrywają dystrybutorzy. Dlatego punkty zbierania dla małogabarytowego WEEE, tworzone w punktach sprzedaży detalicznej, nie powinny podlegać wymogom rejestracji lub uzyskania zezwolenia przewidzianym w dyrektywie 2008/98/WE.

- (15) Aby osiągnąć wybrany poziom bezpieczeństwa oraz zharmonizowane, unijne cele w zakresie środowiska, państwa członkowskie powinny przyjąć właściwe środki, by zminimalizować pozbywanie się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz by osiągnąć wysoki poziom selektywnej zbiórki WEEE. Aby zapewnić podejmowanie przez państwa członkowskie wysiłków na rzecz ustanowienia efektywnych systemów zbierania odpadów, powinno się od nich wymagać osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania WEEE, w szczególności urządzeń chłodniczych i zamrażających zawierających substancje zubożające warstwę ozonową i fluorowane gazy cieplarniane, ze względu na ich znaczny wpływ na środowisko oraz w związku ze zobowiązaniami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 i rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009. Dane zawarte w ocenie skutków przeprowadzonej przez Komisję w 2008 r. wskazują, że 65 % EEE wprowadzonego do obrotu było już wtedy zbierane selektywnie, jednak ponad połowa tej ilości była prawdopodobnie poddawana niewłaściwemu przetwarzaniu i nielegalnie wywożona, a nawet jeżeli była odpowiednio przetwarzana, nie było to zgłaszane. Prowadzi to do utraty cennych surowców wtórnych, do degradacji środowiska i do podawania niespójnych danych. By zapobiec tej sytuacji, konieczne jest ustalenie ambitnego celu dotyczącego zbierania oraz zapewnienie przyjaznego dla środowiska przetwarzania zebranego WEEE i odpowiedniego informowania o tym. Właściwe jest ustalenie minimalnych wymogów w zakresie przemieszczania używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE; przy których stosowaniu państwa członkowskie mogą uwzględnić wszelkie stosowane wytyczne korespondentów opracowane w kontekście wprowadzania w życie rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁽¹⁾. Takie minimalne wymogi powinny w każdym wypadku mieć na celu uniknięcie niepożądanego wysiłku niesprawnego EEE do krajów rozwijających się.
- (16) Ustalanie ambitnych celów zbierania powinno być oparte na ilości wytwarzanego WEEE w należyty sposób, uwzględniając zróżnicowane cykle życia produktów w państwach członkowskich, rynki nienasycone produktami i EEE o długim cyklu życia. Dlatego należy w niedalekiej przyszłości opracować metodykę obliczania poziomów zbierania na podstawie wytwarzanego WEEE. Zgodnie z obecnymi szacunkami poziom zbierania wytwarzanego WEEE wynoszący 85 % odpowiada zasadniczo poziomowi zbierania wynoszącemu 65 % średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach.
- (17) Aby zapobiec przenikaniu zanieczyszczeń do materiału pochodzącego z recyklingu lub do strumienia odpadów, niezbędne jest właściwe przetwarzanie WEEE. Przetwarzanie takie jest najbardziej skutecznym środkiem zapewnienia zgodności z wybranym w Unii poziomem ochrony środowiska. Każdy zakład lub przedsiębiorstwo prowadzące zbieranie, recykling oraz przetwarzanie powinny spełniać minimalne standardy w celu zapobiegania negatywnemu wpływowi przetwarzania WEEE na środowisko. Należy stosować najlepsze dostępne techniki przetwarzania, odzysku oraz recyklingu, pod warunkiem że zapewniają one ochronę zdrowia ludzkiego oraz wysoki poziom ochrony środowiska. Definicje najlepszych technik przetwarzania, odzysku i recyklingu można dalej uściślać zgodnie z procedurami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽²⁾.
- (18) Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia, w swojej opinii z dnia 19 stycznia 2009 r. dotyczącej oceny zagrożeń ze strony produktów opartych na nanotechnologii, stwierdził, że narażenie na nanomateriały, które są trwale umocowane w dużych strukturach, np. w obwodach elektronicznych, może wystąpić w fazie odpadu i podczas recyklingu. Aby kontrolować ewentualne zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska naturalnego wynikające z przetwarzania WEEE zawierającego nanomateriały, Komisja powinna ocenić, czy właściwe przetwarzanie może okazać się niezbędne.
- (19) Zbieranie, magazynowanie, transport, przetwarzanie i recykling WEEE oraz jego przygotowanie do ponownego użycia odbywają się przy zastosowaniu podejścia ukierunkowanego na ochronę środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz zachowanie surowców i mają na celu recykling cennych zasobów surowczych w EEE z myślą o zapewnieniu lepszych dostaw towarów w Unii.
- (20) W stosownych przypadkach przygotowanie do ponownego użycia WEEE oraz jego części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych należy traktować priorytetowo. Tam gdzie nie jest to najlepsze rozwiązanie, cały zebrany selektywnie WEEE należy przekazać do odzysku, który powinien umożliwić osiągnięcie wysokiego poziomu recyklingu i odzysku. Ponadto producentów należy zachęcać do stosowania materiału pochodzącego z recyklingu w nowym sprzęcie.
- (21) Odzysk, przygotowanie do ponownego użycia i recykling WEEE należy wliczać do osiągniętych celów określonych w niniejszej dyrektywie, tylko jeśli wspomniane procesy odzysku, przygotowania do ponownego użycia lub recyklingu nie są sprzeczne z innymi unijnymi lub krajowymi przepisami mającymi zastosowanie do sprzętu. Zapewnienie właściwego przygotowania do ponownego użycia, odzysku i recyklingu WEEE jest istotne dla zapewnienia racjonalnego gospodarowania zasobami i optymalnej dostawy zasobów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8.

- (22) Na poziomie Unii muszą zostać ustanowione podstawowe zasady dotyczące finansowania gospodarowania WEEE, a programy finansowania muszą przyczyniać się do osiągnięcia wysokich poziomów zbierania odpadów, a także do realizowania zasady odpowiedzialności producenta.
- (23) Użytkownicy EEE pochodzącego z gospodarstw domowych powinni mieć możliwość zwrotu WEEE co najmniej nieodpłatnie. Producenci powinni finansować co najmniej odbieranie z punktów zbierania oraz przetwarzanie, odzysk i unieszkodliwianie WEEE. Państwa członkowskie powinny zachęcać producentów do brania pełnej odpowiedzialności za zbieranie WEEE, w szczególności poprzez finansowanie zbierania WEEE w całym łańcuchu zagospodarowania odpadów, w tym WEEE z gospodarstw domowych, w celu zapobieżenia sytuacji, w której selektywnie zebrany WEEE jest przetwarzany w sposób niezgodny z normami i nielegalnie wywożony, w celu utworzenia sprawiedliwych warunków poprzez harmonizację w całej Unii kwestii związanych z finansowaniem przez producentów oraz w celu przesunięcia opłat związanych ze zbieraniem tego rodzaju odpadów z ogólnego podatnika na użytkowników EEE zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”. Aby możliwie najskuteczniej zastosować ideę odpowiedzialności producenta, każdy producent powinien odpowiadać za finansowanie gospodarowania odpadami powstałymi z jego produktów. Producent powinien mieć możliwość podjęcia decyzji w sprawie wypełnienia tego obowiązku indywidualnie albo przystępując do zbiorowego systemu. Wprowadzając produkt do obrotu, każdy producent powinien przedłożyć gwarancję finansową zapobiegającą ponoszeniu kosztów gospodarowania WEEE, pochodzącym z produktów porzuconych, przez społeczeństwo lub innych producentów. Wszyscy istniejący producenci powinni być odpowiedzialni za finansowanie gospodarowania odpadami historycznymi poprzez zbiorowy program finansowania, w który wszyscy producenci obecni na rynku w chwili wystąpienia kosztów wnoszą proporcjonalny wkład. Zbiorowe programy finansowania nie powinny skutkować wykluczeniem producentów drobnych i niskodochoodowych, importerów oraz nowych podmiotów wchodzących na rynek. Zbiorowe programy mogłyby wprowadzić zróżnicowane opłaty w zależności od tego, jak łatwo można dokonać recyklingu danego produktu i cennych surowców wtórnych wchodzących w jego skład. W przypadku sprzętu o długim cyklu życia, który objęty jest obecnie zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, jak np. panele fotowoltaiczne, należy w jak najlepszy sposób wykorzystywać istniejące systemy zbierania i odzysku, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w niniejszej dyrektywie.
- (24) Producenci mają możliwość dobrowolnego przedstawienia nabywcom, w chwili sprzedaży nowych produktów, kosztów zbierania, przetwarzania i unieszkodliwiania WEEE w sposób przyjazny dla środowiska. Jest to zgodne z komunikatem Komisji dotyczącym planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej, w szczególności w odniesieniu do bardziej racjonalnej konsumpcji i zielonych zamówień publicznych.
- (25) Do celów skutecznego zbierania WEEE niezbędne jest przekazanie użytkownikom informacji w sprawie wymogu zaniechania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz wymogu selektywnej zbiórki WEEE, a także w sprawie systemów zbierania i ich znaczenia dla gospodarowania WEEE. Informacje te wymagają właściwego oznaczenia EEE, który mógłby skończyć w koszach na śmieci lub podobnych punktach zbierania odpadów komunalnych.
- (26) Informacje przekazywane przez producentów w sprawie identyfikacji materiałów i części składowych mają istotne znaczenie dla ułatwienia gospodarowania, w szczególności przetwarzania i odzysku lub recyklingu WEEE.
- (27) Państwa członkowskie powinny zapewnić, by infrastruktura kontroli i nadzoru umożliwiła sprawdzenie właściwego wykonywania niniejszej dyrektywy, uwzględniając, między innymi, zalecenie 2001/331/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. wprowadzające minimalne kryteria kontroli środowiskowej w państwach członkowskich ⁽¹⁾.
- (28) Państwa członkowskie powinny przewidzieć skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje, które byłyby nakładane na osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za gospodarowanie odpadami w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość podjęcia działań służących odzyskaniu kosztów działań podejmowanych w przypadkach nieprzestrzegania przepisów i działań zaradczych, nie naruszając dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu ⁽²⁾.
- (29) Informacje w sprawie masy EEE wprowadzanego do obrotu w Unii, a także poziomów zbierania, przygotowania do ponownego użycia, w tym, o ile to możliwe, przygotowania do ponownego użycia całych urządzeń, odzysku lub recyklingu oraz wywozu WEEE zebranego zgodnie z niniejszą dyrektywą są niezbędne w celu monitorowania osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy. Do celów obliczania poziomów zbierania należy opracować wspólną metodykę obliczania masy EEE, aby ustalić między innymi, czy termin ten obejmuje rzeczywistą masę całego sprzętu w postaci, w jakiej został wprowadzony na rynek, wraz ze wszystkimi elementami składowymi, podzespołami, osprzętem i materiałami eksploatacyjnymi, ale z wyłączeniem opakowań, baterii oraz instrukcji użytkownika i obsługi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56.

- (30) Należy zezwolić państwom członkowskim na wykonanie niektórych przepisów niniejszej dyrektywy w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarki, pod warunkiem spełnienia poszczególnych wymogów.
- (31) W celu sprostania trudnościom, z jakimi spotykają się państwa członkowskie przy osiągnięciu poziomów zbierania, uwzględnienia postępu naukowo-technicznego oraz uzupełnienia przepisów dotyczących osiągania celów w zakresie odzysku należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do przejściowych dostosowań dla niektórych państw członkowskich, dostosowania do postępu naukowo-technicznego i przyjęcia szczegółowych przepisów dotyczących wliczania WEEE wywiezionych poza Unię w osiąganie celów w zakresie odzysku. Szczególnie ważne jest, aby w trakcie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (33) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno być ograniczone do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (34) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (35) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku XI część B.
- (36) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy nie może zostać osiągnięty w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres problemu możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) i gospodarowania tym sprzętem lub poprzez ograniczanie tych skutków oraz poprzez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania zgodnie z art. 1 i 4 dyrektywy 2008/98/WE, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE), jak następuje:

- a) od dnia 13 sierpnia 2012 r. do dnia 14 sierpnia 2018 r. (okres przejściowy), z zastrzeżeniem ust. 3, do EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku I. Załącznik II zawiera przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku I;
- b) od dnia 15 sierpnia 2018 r., z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, do każdego rodzaju EEE. Każdy EEE należy zaklasyfikować do jednej z kategorii wymienionych w załączniku III. Załącznik IV zawiera przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku III (otwarty zakres stosowania).

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla wymogów prawodawstwa unijnego w sprawie bezpieczeństwa oraz zdrowia, chemikaliów, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽³⁾, a także szczególnego prawodawstwa unijnego w dziedzinie gospodarowania odpadami lub projektu produktu.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do następującego EEE:

- a) sprzętu niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

- b) sprzętu, który jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy lub który nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej dyrektywy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego sprzętu;
- c) żarówek żarnikowych.
4. Oprócz sprzętu określonego w ust. 3 od dnia 15 sierpnia 2018 r. niniejszej dyrektywy nie stosuje się do następującego EEE:
- a) sprzętu przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- b) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- c) wielkogabarytowych stałych instalacji z wyjątkiem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część tych instalacji;
- d) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji typu elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- e) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, udostępnionych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- f) sprzętu przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju udostępnianego jedynie na zasadzie B2B;
- g) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro*, w przypadku gdy mogą one być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także aktywnych wyrobów medycznych do implantacji.
5. Nie później niż dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja dokona przeglądu zakresu stosowania niniejszej dyrektywy określonego w ust. 1 lit. b), w tym parametrów umożliwiających rozróżnienie sprzętu wielkogabarytowego i małogabarytowego w załączniku III, i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat. W stosownych przypadkach sprawozdaniu towarzyszy wniosek ustawodawczy.
- b) „wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe” oznaczają wielkogabarytowy zespół maszyn, sprzętu lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;
- c) „wielkogabarytowa stała instalacja” oznacza wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które:
- (i) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel;
- (ii) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej z góry i stałej lokalizacji; oraz
- (iii) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- d) „maszyny ruchome nieporuszające się po drogach” oznaczają maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy;
- e) „zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „WEEE” oznacza sprzęt elektryczny lub elektroniczny, który jest odpadem w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, w tym wszystkie części składowe, podzespoły i materiały eksploatacyjne stanowiące część produktu w momencie pozbywania się;
- f) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym porozumiewanie się na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość ⁽¹⁾:
- (i) ma siedzibę w państwie członkowskim i produkuje EEE pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego EEE zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego;
- (ii) ma siedzibę w państwie członkowskim i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za „producenta”, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy producenta, jak przewidziano w ppkt (i);

Artykuł 3

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „sprzęt elektryczny i elektroniczny” lub „EEE” oznacza sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych, oraz sprzęt służący do wytwarzania, przesyłu oraz pomiaru prądu i pól elektromagnetycznych i zaprojektowany do użycia przy napięciu nieprzekraczającym 1 000 woltów dla prądu przemiennego i 1 500 woltów dla prądu stałego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s. 19.

- (iii) ma siedzibę w państwie członkowskim i wprowadza do obrotu w tym państwie członkowskim w ramach swojej działalności EEE z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego; lub
- (iv) sprzedaje EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwu domowemu lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w państwie członkowskim i ma siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.
- Za „producenta” nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansowania, chyba że jednocześnie działa jako producent w rozumieniu ppkt (i)–(iv);
- g) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia EEE na rynku. Definicja ta nie oznacza, że dystrybutor nie może być w tym samym czasie producentem w rozumieniu lit. f);
- h) „WEEE pochodzący z gospodarstw domowych” oznacza WEEE pochodzący z gospodarstw domowych oraz WEEE pochodzący ze źródeł komercyjnych, przemysłowych, instytucjonalnych i innych, który, z uwagi na jego charakter i ilość, jest podobny do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych. Odpady z EEE, który z dużym prawdopodobieństwem będzie użytkowany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, uznaje się każdorazowo za WEEE z gospodarstw domowych;
- i) „umowa finansowania” oznacza każdą umowę lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu;
- j) „udostępnianie na rynku” oznacza dostarczanie produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- k) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności;
- l) „usunięcie” oznacza ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania. Substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeśli możliwe jest ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska;
- m) „wyrób medyczny” oznacza wyrób medyczny lub wyposażenie w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, a) lub b)

dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych ⁽¹⁾, który jest EEE;

- n) „wyrób medyczny do diagnostyki *in vitro*” oznacza wyrób używany do diagnostyki *in vitro* lub wyposażenie dodatkowe w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, b) lub c) dyrektywy 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy *in vitro* ⁽²⁾, który jest EEE;
- o) „aktywny wyrób medyczny do implantacji” oznacza aktywny wyrób medyczny do wszczepiania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania ⁽³⁾, który jest EEE.

2. Ponadto zastosowanie mają definicje „odpadów niebezpiecznych”, „zbierania”, „selektywnej zbiórki”, „zapobiegania”, „ponownego użycia”, „przetwarzania”, „odzysku”, „przygotowania do ponownego użycia”, „recyklingu” i „unieszkodliwiania”, zawarte w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE.

Artykuł 4

Projekt produktu

Bez uszczerbku dla wymogów unijnego prawodawstwa dotyczącego właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i projektowania produktu, w tym dyrektywy 2009/125/WE, państwa członkowskie wspierają współpracę między producentami a podmiotami zajmującymi się recyklingiem oraz środki na rzecz promowania projektowania i produkcji EEE, w szczególności w celu ułatwienia ponownego użycia, demontażu oraz odzysku WEEE, jego części składowych i materiałów. W tym kontekście państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki zmierzające do tego, by stosowane były wymogi dotyczące ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie WEEE ustanowione w ramach dyrektywy 2009/125/WE, oraz by producenci nie uniemożliwiali ponownego użycia WEEE, stosując specyficzne rozwiązania projektowe lub procesy produkcyjne, o ile takie specyficzne rozwiązania projektowe lub procesy produkcyjne nie niosą korzyści nadrzędnych, na przykład w odniesieniu do ochrony środowiska lub wymogów bezpieczeństwa.

Artykuł 5

Selektywna zbiórka

1. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, by zminimalizować pozbywanie się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych, by zapewnić właściwe przetwarzanie wszystkich zebranych WEEE oraz by osiągnąć wysoki poziom selektywnej zbiórki WEEE, w szczególności i w pierwszym rzędzie w przypadku sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury, zawierającego substancje zubożające warstwę ozonową i fluorowane gazy cieplarniane, w przypadku lamp fluorescencyjnych zawierających rtęć, paneli fotowoltaicznych i sprzętu małogabarytowego, o którym mowa w kategoriach 5 i 6 w załączniku III.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.1990, s. 17.

2. W odniesieniu do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) zostały ustanowione systemy umożliwiające posiadaczom końcowym oraz dystrybutorom zwrócenie takich odpadów co najmniej nieodpłatnie. Państwa członkowskie zapewniają dostępność wymaganych punktów zbierania, w szczególności uwzględniając gęstość zaludnienia;
- b) dostarczając nowy produkt, dystrybutorzy odpowiadali za zagwarantowanie, że odpady te można zwrócić do dystrybutora, co najmniej nieodpłatnie, opierając się na zasadzie bezpośredniej wzajemnej relacji, o ile sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt dostarczony. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wykonywania tego obowiązku, pod warunkiem że zapewniają, by zwrot WEEE nie był przez to bardziej skomplikowany dla posiadacza końcowego i by pozostawał nieodpłatny dla posiadacza końcowego. Państwa członkowskie stosujące to odstępstwo powiadomią o tym Komisję;
- c) dystrybutorzy zapewniają posiadaczom końcowym – bez konieczności zakupienia odpowiednika EEE – nieodpłatne zbieranie w sklepach detalicznych o powierzchni sprzedaży poświęconej EEE wynoszącej co najmniej 400 m² lub w ich bezpośredniej bliskości małogabarytowego WEEE (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm), chyba że ocena pokaże, że istniejący alternatywny system zbierania może być co najmniej tak samo skuteczny. Takie oceny są dostępne publicznie. Zebrany WEEE będzie właściwie przetwarzany, zgodnie z art. 8;
- d) bez uszczerbku dla lit. a), b) i c) producenci mogli ustanowić indywidualne lub zbiorowe systemy zwrotu WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych oraz by mogli działać w ramach tych systemów, pod warunkiem zgodności tych systemów z celami niniejszej dyrektywy;
- e) uwzględniając krajowe i unijne normy bezpieczeństwa i zdrowia, można było odmówić przyjęcia – na mocy lit. a), b) i c) – zwrotu WEEE zagrażającego zdrowiu i bezpieczeństwu personelu z uwagi na zanieczyszczenie tego sprzętu. Państwa członkowskie wprowadzają przepisy szczególne dotyczące takiego WEEE.

Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy szczególne dotyczące zwrotu WEEE na podstawie lit. a), b) i c) w przypadkach, w których sprzęt nie zawiera podstawowych części składowych lub jeśli sprzęt zawiera odpady inne niż WEEE.

3. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć podmioty uprawnione do odbierania WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, jak określono w ust. 2.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, by WEEE dostarczony do punktów zbierania, o których mowa w ust. 2 i 3, był przekazywany producentom lub osobom trzecim działającym

w ich imieniu lub był przekazywany – do celów przygotowania do ponownego użycia – wyznaczonym zakładom lub przedsiębiorstwom.

5. W przypadku WEEE innego niż WEEE pochodzący z gospodarstw domowych oraz bez uszczerbku dla art. 13 państwa członkowskie zapewniają, aby producenci lub osoby trzecie działające w ich imieniu zapewniły zbieranie takich odpadów.

Artykuł 6

Unieszkodliwianie i transport zebranego WEEE

1. Państwa członkowskie zakazują unieszkodliwiania zebranego selektywnie WEEE, który nie został jeszcze poddany przetwarzaniu, o którym mowa w art. 8.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby zbieranie i transport zebranego selektywnie WEEE były prowadzone w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz ograniczenia niebezpiecznych substancji.

W celu maksymalizacji przygotowania do ponownego użycia państwa członkowskie promują rozwiązanie, w którym systemy lub punkty zbierania umożliwiają, odpowiednio, przed jakimkolwiek dalszym przekazaniem, w punktach zbierania WEEE, wysortowanie z zebranego selektywnie WEEE, WEEE, który ma być przygotowany do ponownego użycia, w szczególności przyznając dostęp personelowi z ośrodków ponownego użycia.

Artykuł 7

Poziom zbierania

1. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 każde państwo członkowskie zapewnia wdrożenie zasady odpowiedzialności producenta i na tej podstawie osiągnięcie co roku minimalnego poziomu zbierania. Od 2016 r. minimalny poziom zbierania wynosi 45 % i jest obliczany na podstawie całkowitej masy WEEE zebranego zgodnie z art. 5 i 6 w danym roku w danym państwie członkowskim, wyrażonego jako procentowa wartość średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach w tym państwie członkowskim. Państwa członkowskie zapewniają, aby ilość zebranego WEEE zwiększała się stopniowo w okresie od 2016 r. do 2019 r., chyba że poziom zbierania określony w akapicie drugim został już osiągnięty.

Od 2019 r. minimalny roczny poziom zbierania do osiągnięcia wynosi 65 % średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w trzech poprzedzających latach w danym państwie członkowskim lub alternatywnie 85 % masy WEEE wytworzonego w tym państwie członkowskim.

Do dnia 31 grudnia 2015 r. stosowany jest w dalszym ciągu poziom zbiórki selektywnej wynoszący przeciętnie co najmniej 4 kilogramy WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych na mieszkańca rocznie lub tę samą ilość WEEE co masa zebrana średnio w tym państwie członkowskim w ciągu trzech poprzedzających lat, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.

Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej ambitne poziomy selektywnej zbiórki WEEE i w takim przypadku zgłaszają to Komisji.

2. W celu ustalenia, czy został osiągnięty minimalny poziom zbierania, państwa członkowskie zapewniają, aby informacje dotyczące selektywnie zebranego WEEE zgodnie z art. 5 były przekazywane państwu członkowskiemu nieodpłatnie i z uwzględnieniem co najmniej informacji o WEEE, który został:

- a) otrzymany przez punkty zbierania i zakłady przetwarzania;
- b) otrzymany przez dystrybutorów;
- c) zebrany selektywnie przez producentów lub przez strony trzecie działające w ich imieniu.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Bułgaria, Republika Czeska, Łotwa, Litwa, Węgry, Malta, Polska, Rumunia, Słowenia i Słowacja mogą, ze względu na niedobory niezbędnej infrastruktury i niski poziom zużycia EEE, postanowić, że:

- a) osiągną, od dnia 14 sierpnia 2016 r., poziom zbierania niższy niż 45 %, ale wyższy niż 40 %, średniej masy EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach; oraz
- b) odroczyć termin osiągnięcia poziomu zbierania, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, do ustalonej przez siebie daty, która nie może przypadać później niż dnia 14 sierpnia 2021 r.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych ustanawiających konieczne dostosowania przejściowe w celu rozwiązania trudności państw członkowskich przy realizacji wymogów określonych w ust. 1.

5. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, do dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wspólną metodę obliczania masy EEE wprowadzonego do obrotu na rynku krajowym i wspólną metodę obliczania masy WEEE wytwarzanego w każdym państwie członkowskiemu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

6. Do dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie ponownego przeanalizowania terminów związanych z poziomami zbierania, o których mowa w ust. 1, i ewentualnego ustalenia indywidualnych poziomów zbierania dla jednej lub większej liczby kategorii wymienionych w załączniku III, w szczególności dla sprzętu działającego na zasadzie wymiany

temperatury, paneli fotowoltaicznych, sprzętu małogabarytowego, małych urządzeń informatycznych i telekomunikacyjnych, i lamp zawierających rtęć. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszy wniosek ustawodawczy.

7. Jeżeli Komisja uzna na podstawie oceny skutków, że poziom zbierania oparty na wytwarzanym WEEE wymaga rewizji, przedstawia wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 8

Właściwe przetwarzanie

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwe przetwarzanie całego selektywnie zebranego WEEE.

2. Właściwe przetwarzanie, inne niż przygotowanie do ponownego użycia, i procesy odzysku lub recyklingu obejmują przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz selektywne przetwarzanie zgodne z załącznikiem VII.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci lub strony trzecie działające w ich imieniu ustanowili systemy zapewniające odzysk WEEE przy użyciu najlepszych dostępnych technik. Producenci mogą ustanawiać te systemy indywidualnie lub zbiorowo. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy zakład lub przedsiębiorstwo zajmujące się zbieraniem lub przetwarzaniem magazynował i przetwarzał WEEE zgodnie z wymogami technicznymi określonymi w załączniku VIII.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 20, dotyczących zmian w załączniku VII w celu uwzględnienia innych technologii przetwarzania gwarantujących co najmniej identyczny poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Komisja ocenia w pierwszej kolejności, czy należy zmienić wpisy dotyczące płytek obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz wyświetlaczy ciekłokrystalicznych. Komisja proszona jest o dokonanie oceny, czy zmiany w załączniku VII są konieczne w odniesieniu do nanomateriałów zawartych w EEE.

5. Do celów ochrony środowiska państwa członkowskie mogą ustanowić minimalne standardy jakości dla przetwarzania zebranego WEEE.

Państwa członkowskie opowiadające się za takimi standardami jakości powiadamiają Komisję, która publikuje te standardy.

Najpóźniej do dnia 14 lutego 2013 r. Komisja zwraca się do europejskich organizacji normalizacyjnych o opracowanie europejskich standardów przetwarzania WEEE – w tym odzysku, recyklingu i przygotowania do ponownego użycia. Standardy te odzwierciedlają aktualny stan techniki.

Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć akty wykonawcze, określające minimalne standardy jakości, w szczególności w oparciu o standardy opracowane przez europejskie organizacje normalizacyjne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

Odniesienie do standardów przyjętych przez Komisję jest publikowane.

6. Państwa członkowskie zachęcają zakłady lub przedsiębiorstwa prowadzące procesy przetwarzania do wprowadzenia certyfikowanych systemów zarządzania środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) ⁽¹⁾.

Artykuł 9

Zezwolenia

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z art. 23 dyrektywy 2008/98/WE każdy zakład lub przedsiębiorstwo zajmujące się przetwarzaniem uzyskało zezwolenie od właściwych organów.

2. Zwolnienia od wymogu posiadania zezwolenia, warunki zwolnienia i rejestracja są zgodne, odpowiednio, z art. 24, 25 i 26 dyrektywy 2008/98/WE.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by zezwolenie lub rejestracja, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmowały wszystkie warunki niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami art. 8 ust. 2, 3 i 5 oraz do osiągnięcia celów w zakresie odzysku określonych w art. 11.

Artykuł 10

Przemieszczanie WEEE

1. Procesy przetwarzania można również prowadzić poza terytorium właściwego państwa członkowskiego lub Unii, pod warunkiem że przemieszczanie WEEE odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów ⁽²⁾.

2. WEEE wywożony poza obszar Unii podlega uwzględnieniu w kontekście wypełnienia zobowiązań i celów określonych w art. 11 niniejszej dyrektywy tylko, jeśli eksporter może

udowodnić – zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 1013/2006 i (WE) nr 1418/2007 – iż przetwarzanie przeprowadzono w warunkach równorzędnych z wymogami niniejszej dyrektywy.

3. Najpóźniej do dnia 14 lutego 2014 r. Komisja przyjmuje, zgodnie z art. 20, akty delegowane, ustanawiające szczegółowe przepisy uzupełniające przepisy ust. 2 niniejszego artykułu, w szczególności kryteria dla oceny warunków równorzędnych.

Artykuł 11

Cele w zakresie odzysku

1. W odniesieniu do całego WEEE selektywnie zebranego zgodnie z art. 5 i wysłanego do przetwarzania zgodnie z art. 8, 9 i 10 państwa członkowskie zapewniają, by producenci osiągnęli minimalne cele określone w załączniku V.

2. Osiągnięcie celów oblicza się, dla każdej kategorii, poprzez podzielenie masy WEEE, który trafia do zakładu odzysku lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia, po odpowiednim przetworzeniu zgodnie z art. 8 ust. 2 w odniesieniu do odzysku lub recyklingu, przez masę całego selektywnie zebranego WEEE w każdej kategorii, wyrażoną jako wielkość procentową.

Czynności wstępnych, w tym sortowania i magazynowania przed odzyskiem, nie zalicza się na poczet osiągnięcia tych celów.

3. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe przepisy dotyczące zasad obliczania w odniesieniu do stosowania minimalnych celów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby do obliczania tych celów producenci lub osoby trzecie działające w ich imieniu przechowywali dane dotyczące masy WEEE, jego części składowych, materiałów lub substancji w momencie jego wyprowadzenia (wyjścia) z punktu zbierania, wprowadzenia (wejścia) do i wyprowadzenia (wyjścia) z zakładów przetwarzania i w momencie jego wprowadzenia (wejścia) do zakładu odzysku lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia.

Państwa członkowskie zapewniają również, aby do celów ust. 6 dane dotyczące masy produktów i materiałów w momencie ich wyprowadzenia (wyjścia) z zakładu odzysku lub recyklingu/przygotowania do ponownego użycia były przechowywane.

5. Państwa członkowskie zachęcają do opracowywania nowych technologii odzysku, recyklingu i przetwarzania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6.

6. Na podstawie sprawozdania Komisji, któremu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy, Parlament Europejski i Rada przeanalizują do dnia 14 sierpnia 2016 r. cele w zakresie odzysku, o których mowa w załączniku V część 3, zbadają możliwość wyznaczenia oddzielnych celów dla WEEE, który ma być przygotowany do ponownego użycia oraz ponownie zbadają metodę obliczania, o której mowa w ust. 2, aby przeanalizować możliwość ustalenia celów na podstawie produktów i materiałów będących wynikiem procesów odzysku, recyklingu i przygotowania do ponownego użycia.

Artykuł 12

Finansowanie w odniesieniu do WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci finansowali co najmniej zbieranie, przetwarzanie, odzysk oraz przyjazne dla środowiska unieszkodliwianie WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych, który został dostarczony do punktów zbierania ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 2.

2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą zachęcać producentów do finansowania również kosztów związanych ze zbieraniem WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych i dostarczaniem go do punktów zbierania.

3. W przypadku produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. każdy producent odpowiada za finansowanie czynności, o których mowa w ust. 1, dotyczące odpadów pochodzących z jego produktów. Producent może podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku indywidualnie lub przyłączając się do systemu zbiorowego.

Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzając produkt do obrotu, każdy producent dostarczył gwarancję wskazującą, że gospodarowanie WEEE zostanie sfinansowane, oraz zapewniają, aby producenci oznaczali swoje produkty w sposób niebudzący wątpliwości zgodnie z art. 15 ust. 2. Gwarancja ta zapewnia sfinansowanie czynności, o których mowa w ust. 1, odnoszących się do tego produktu. Gwarancja może mieć formę uczestnictwa producenta we właściwych programach finansowania gospodarowania WEEE, ubezpieczenia recyklingu lub zablokowania konta bankowego.

4. Odpowiedzialność za finansowanie kosztów gospodarowania WEEE pochodzącego z produktów wprowadzonych do obrotu najpóźniej w dniu 13 sierpnia 2005 r. („odpady historyczne”) ponoszona jest w ramach jednego lub większej liczby systemów, do których wszyscy producenci obecni na rynku w chwili wystąpienia właściwych kosztów wnoszą proporcjonalny wkład, tzn. proporcjonalnie do ich udziału w rynku właściwego dla danego typu sprzętu.

5. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki celem zagwarantowania opracowania odpowiednich mechanizmów lub procedur dotyczących zwrotu producentom wniesionych wkładów, w przypadkach gdy EEE jest przemieszczany w celu wprowadzania go do obrotu poza terytorium danego państwa członkowskiego. Takie mechanizmy lub procedury mogą zostać opracowane przez producentów lub przez osoby trzecie działające w ich imieniu.

6. Komisja proszona jest o złożenie do dnia 14 sierpnia 2015 r. sprawozdania w sprawie możliwości opracowania kryteriów do uwzględnienia rzeczywistych kosztów związanych z zakończeniem użytkowania produktu w finansowaniu WEEE przez producentów, a także w razie potrzeby o przedstawienie wniosku ustawodawczego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 13

Finansowanie w odniesieniu do WEEE pochodzącego od innych użytkowników niż gospodarstwa domowe

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby finansowanie kosztów zbierania, przetwarzania, odzysku i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania WEEE pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, powstałego z produktów wprowadzonych do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r., zapewnił producent.

W odniesieniu do odpadów historycznych, zastępowanych przez nowe odpowiadające im produkty lub przez nowe produkty spełniające te same funkcje, finansowanie kosztów zapewnione jest przez producentów tych produktów przy ich dostawie. Alternatywnie, państwa członkowskie mogą ustalić, iż użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe również odpowiadają za finansowanie tego WEEE, w całości lub w części.

W odniesieniu do pozostałych odpadów historycznych finansowanie kosztów zapewniają użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe.

2. Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, producenci i użytkownicy inni niż gospodarstwa domowe mogą zawierać umowy przewidujące inne metody finansowania.

Artykuł 14

Informacje dla użytkowników

1. Państwa członkowskie mogą wymagać, by producenci informowali kupujących, w chwili sprzedaży nowych produktów, o kosztach zbierania, przetwarzania i przyjaznego dla środowiska unieszkodliwiania. Wspomniane koszty nie mogą przekraczać jak najdokładniej oszacowanych faktycznie poniesionych kosztów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy EEE w gospodarstwach domowych otrzymali niezbędne informacje dotyczące:

- wymogu zaniechania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz wymogu selektywnej zbiórki takiego WEEE;
- udostępnionych im systemów zwrotu i zbierania zachęcających do koordynowania systemów informacji dotyczących dostępnych punktów zbierania, niezależnie od producentów lub innych podmiotów, którzy je założyli;
- ich roli w przyczynianiu się do ponownego użycia, recyklingu i innych form odzysku WEEE;

d) potencjalnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego, wynikających z obecności substancji niebezpiecznych w EEE;

e) znaczenia symbolu podanego w załączniku IX.

3. Państwa członkowskie przyjmują właściwe środki, aby konsumenci uczestniczyli w zbieraniu WEEE oraz aby zachęcić ich do ułatwiania procesu ponownego użycia, przetwarzania i odzysku.

4. W celu zminimalizowania pozbywania się WEEE jako nieposortowanych odpadów komunalnych oraz ułatwienia jego selektywnej zbiórki państwa członkowskie zapewniają, by producenci oznaczali właściwie – a najlepiej zgodnie z europejską normą EN 50419⁽¹⁾ – EEE wprowadzony do obrotu symbolem podanym w załączniku IX. W przypadkach wyjątkowych, tam gdzie jest to niezbędne z uwagi na wielkość lub funkcję produktu, nadruk symbolu należy umieścić na opakowaniu, na instrukcji użycia oraz na gwarancji EEE.

5. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby producenci lub dystrybutorzy umieszczali niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, na przykład w instrukcjach użycia, w punkcie sprzedaży lub w ramach kampanii edukacyjnych.

Artykuł 15

Informacje dla zakładów przetwarzania

1. W celu ułatwienia przygotowania do ponownego użycia i właściwego oraz przyjaznego dla środowiska przetwarzania WEEE, w tym konserwacji, modernizacji, odnowienia i recyklingu, państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby w odniesieniu do każdego rodzaju nowego EEE wprowadzonego po raz pierwszy do obrotu w Unii w terminie jednego roku po wprowadzeniu do obrotu sprzętu producenci przekazywali bezpłatne informacje dotyczące przygotowania go do ponownego użycia i przetworzenia. W zakresie, w jakim jest to potrzebne ośrodkom, które przygotowują do ponownego użycia, oraz zakładom przetwarzania i recyklingu do celów wypełnienia przepisów niniejszej dyrektywy, informacje te dotyczą poszczególnych części składowych oraz materiałów EEE, a także umiejscowienia w EEE substancji i mieszanin niebezpiecznych. Producenci EEE udostępniają takie informacje ośrodkom, które przygotowują do ponownego użycia, oraz zakładom przetwarzania i recyklingu w formie instrukcji obsługi lub w postaci zapisu elektronicznego (np. CD-ROM, usługa *on-line*).

2. Aby umożliwić ustalenie daty wprowadzenia EEE do obrotu w sposób niebudzący wątpliwości, państwa członkowskie zapewniają, aby znak widniejący na EEE precyzował, że ten ostatni został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r. Rozwiązaniem preferowanym jest stosowanie do tego celu europejskiej normy EN 50419.

Artykuł 16

Prowadzenie rejestru, informacje oraz sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie sporządzają – zgodnie z ust. 2 – rejestr producentów, w tym producentów będących dostawcami EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Rejestr ten służy monitorowaniu przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy.

Producenci będący dostawcami EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv), muszą być zarejestrowani w państwie członkowskim, do którego sprzedają towary. Jeżeli producenci ci nie są zarejestrowani w państwie członkowskim, do którego sprzedają towary, muszą być zarejestrowani za pośrednictwem swoich autoryzowanych przedstawicieli, o których mowa w art. 17 ust. 2.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, był zarejestrowany zgodnie z wymogami i miał możliwość wprowadzenia do krajowego rejestru w trybie *on-line* wszystkich istotnych informacji będących odzwierciedleniem działalności tego producenta w tym państwie członkowskim;

b) w momencie rejestracji każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, przedstawiał informacje określone w załączniku X część A i zobowiązywał się do ich odpowiedniej aktualizacji;

c) każdy producent lub każdy autoryzowany przedstawiciel, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, przedstawiał informacje określone w załączniku X część B;

d) krajowe rejestry zamieszczały na swoich stronach internetowych linki do innych krajowych rejestrów w celu ułatwienia rejestracji we wszystkich państwach członkowskich producentów lub, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, autoryzowanych przedstawicieli.

3. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze, ustanawiające format rejestrowania i sprawozdawczości oraz częstotliwość składania sprawozdań na potrzeby rejestru. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

4. Państwa członkowskie gromadzą corocznie informacje, w tym uzasadnione oszacowania, na temat ilości i kategorii EEE wprowadzonego do obrotu, zebranego ze wszystkich źródeł przygotowanego do ponownego użycia, poddanego recyklingowi i odzyskanego na ich terytorium oraz na temat wywozu selektywnie zebranego WEEE, według jego masy.

⁽¹⁾ Przyjęta przez Cenelec w marcu 2006 r.

5. Państwa członkowskie co trzy lata przesyłają Komisji sprawozdanie w sprawie wykonywania niniejszej dyrektywy oraz w sprawie informacji określonych w ust. 4. Sprawozdanie z wykonywania dyrektywy przygotowuje się na podstawie kwestionariusza określonego w decyzjach Komisji 2004/249/WE ⁽¹⁾ i 2005/369/WE ⁽²⁾. Sprawozdanie udostępnia się Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego okresu, do którego to sprawozdanie się odnosi.

Pierwsze sprawozdanie będzie obejmować okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy w terminie dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od państw członkowskich.

Artykuł 17

Autoryzowany przedstawiciel

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby producent w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii), który ma siedzibę w innym państwie członkowskim, otrzymał zgodę, w drodze wyjątku od art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii), na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium, jako autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na jego terytorium obowiązków tego producenta nałożonych na niego niniejszą dyrektywą.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby producent w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv) z siedzibą na jego terytorium, który sprzedaje EEE w innym państwie członkowskim, w którym nie ma on siedziby, wyznaczył w tym państwie członkowskim autoryzowanego przedstawiciela jako osobę odpowiedzialną za wypełnienie na terytorium tego państwa członkowskiego obowiązków tego producenta nałożonych na niego niniejszą dyrektywą.

3. Wyznaczenie autoryzowanego przedstawiciela odbywa się za pomocą pisemnego mandatu.

Artykuł 18

Współpraca administracyjna i wymiana informacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy odpowiedzialne za wykonanie niniejszej dyrektywy współpracowały ze sobą, w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów przepisów niniejszej dyrektywy, oraz by, w odpowiednich przypadkach, udostępniały sobie nawzajem i Komisji informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie niniejszej dyrektywy. Współpraca administracyjna i wymiana informacji – w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami – obejmuje środki komunikacji elektronicznej.

Współpraca obejmuje między innymi dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki wszelkich inspekcji, z zastrzeżeniem przepisów prawa ochrony danych będącego w mocy organu w państwie członkowskim, który został poproszony o współpracę.

Artykuł 19

Dostosowanie do postępu naukowo-technicznego

Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 20, aktów delegowanych dotyczących zmian niezbędnych w celu dostosowania art. 16 ust. 5 oraz załączników IV, VII, VIII i IX do postępu naukowo-technicznego. Wprowadzając zmiany do załącznika VII, bierze się pod uwagę wyłączenia przyznane na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽³⁾.

Przed wprowadzeniem zmian w załącznikach Komisja zasięga między innymi opinii producentów EEE, podmiotów gospodarczych zajmujących się recyklingiem i przetwarzaniem oraz organizacji zajmujących się ochroną środowiska, a także związków pracowniczych i konsumenckich.

Artykuł 20

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 13 sierpnia 2012 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem wspomnianego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy o tej samej długości, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż w terminie trzech miesięcy przed zakończeniem każdego z tych okresów.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 19 wchodzi w życie tylko, jeśli ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.2005, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88.

terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 21

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 39 dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 22

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i podejmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich zastosowania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 14 lutego 2014 r. i bezzwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 23

Kontrola i nadzór

1. Państwa członkowskie prowadzą stosowne kontrole i nadzór w celu weryfikacji właściwego wykonywania niniejszej dyrektywy.

Kontrole te obejmują co najmniej:

- a) informacje przekazane w ramach rejestru producentów;
- b) przemieszczanie, a zwłaszcza wywóz WEEE poza Unię zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 i rozporządzeniem (WE) nr 1418/2007; oraz
- c) operacje prowadzone w zakładach przetwarzania zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE i zgodnie z załącznikiem VII do niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie zapewniają przemieszczanie używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, zgodnie z zawartymi w załączniku VI minimalnymi wymogami, i odpowiednio nadzorują takie przemieszczanie.

3. Kosztami odpowiednich analiz i kontroli, w tym kosztami magazynowania, w odniesieniu do używanego EEE, co do

którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE, mogą zostać obciążeni producenci, osoby trzecie działające w ich imieniu lub inne osoby organizujące przemieszczanie używanego EEE, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest WEEE.

4. Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego artykułu oraz załącznika VI, Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe przepisy dotyczące kontroli i nadzoru, a w szczególności jednolite warunki wykonywania załącznika VI pkt 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 21 ust. 2.

Artykuł 24

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 14 lutego 2014 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odesłania do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego wskazania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

3. Pod warunkiem osiągnięcia celów wymienionych w niniejszej dyrektywie państwa członkowskie mogą transponować przepisy określone w art. 8 ust. 6, art. 14 ust. 2 oraz art. 15 w drodze umów zawieranych między właściwymi organami a zainteresowanymi sektorami gospodarczymi. Umowy takie muszą spełniać następujące wymogi:

- a) umowy podlegają wykonaniu;
- b) w umowach określa się cele, wraz z podaniem ostatecznych terminów ich realizacji;
- c) umowy publikuje się w krajowych dziennikach urzędowych lub w dokumentach urzędowych, które są w równym stopniu dostępne dla opinii publicznej, i przekazuje się Komisji;
- d) wyniki osiągane w ramach tych umów są regularnie nadzorowane, a odpowiednie sprawozdania przesyłane do właściwych organów i do Komisji oraz podawane do publicznej wiadomości na warunkach określonych w umowie;

- e) właściwe organy zapewniają, aby zbadano postęp osiągnięty w ramach umowy;
- f) w przypadku niedopełnienia umowy państwa członkowskie muszą wykonać odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy, w drodze środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Artykuł 25

Uchylenie

Dyrektywa 2002/96/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku XI część A traci moc ze skutkiem od dnia 15 lutego 2014 r. bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku XI część B.

Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku XII.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 lipca 2012 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kategorie EEE objętego niniejszą dyrektywą w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
 2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
 3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
 4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
 5. Sprzęt oświetleniowy
 6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne (z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych)
 7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
 8. Wyroby medyczne (z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i wyrobów zainfekowanych)
 9. Przyrządy do nadzoru i kontroli
 10. Automaty wydające
-

ZAŁĄCZNIK II

Przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii załącznika I**1. WIELKOGABARYTOWE URZĄDZENIA GOSPODARSTWA DOMOWEGO**

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące

Chłodziarki

Zamrażarki

Pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności

Pralki

Suszarki do odzieży

Zmywarki

Kuchenki

Piekarniki elektryczne

Elektryczne płyty grzejne

Kuchenki mikrofalowe

Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności

Elektryczne urządzenia grzejne

Grzejniki elektryczne

Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych

Wentylatory elektryczne

Urządzenia klimatyzacyjne

Pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i urządzenia kondycjonujące

2. MAŁOGABARYTOWE URZĄDZENIA GOSPODARSTWA DOMOWEGO

Odkurzacze

Zamiacze do dywanów

Pozostałe urządzenia czyszczące

Urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych

Żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży

Tostery

Frytownice

Młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań

Noże elektryczne

Urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała

Zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzenia, wskazywania lub rejestrowania czasu

Wagi

3. SPRZĘT INFORMATYCZNY I TELEKOMUNIKACYJNY

Scentralizowane przetwarzanie danych:

Komputery mainframe

Minikomputery

Jednostki drukujące

Komputery osobiste:

Komputery osobiste (w tym CPU, mysz, ekran i klawiatura)

Laptopy (w tym CPU, mysz, ekran i klawiatura)

Notebooki

Notepady

Drukarki

Sprzęt kopiujący

Elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania

Kalkulatory kieszonkowe i biurowe

oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną

Terminale i systemy użytkownika

Faksy

Teleksy

Telefony

Automaty telefoniczne

Telefony bezprzewodowe

Telefony komórkowe

Systemy zgłoszeniowe

oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych

4. SPRZĘT KONSUMENCKI I PANELE FOTOWOLTAICZNE

Odbiorniki radiowe

Odbiorniki telewizyjne

Kamery wideo

Sprzęt wideo

Sprzęt nagrywający hi-fi

Wzmacniacze dźwięku

Instrumenty muzyczne

oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych

Panele fotowoltaiczne

5. SPRZĘT OŚWIETLENIOWY

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych

Proste lampy fluorescencyjne

Kompaktowe lampy fluorescencyjne

Wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy halogenowe

Lampy sodowe niskoprężne

Pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprowadzania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych

6. NARZĘDZIA ELEKTRYCZNE I ELEKTRONICZNE (Z WYJĄTKIEM WIELKOGABARYTOWYCH STACJONARNYCH NARZĘDZI PRZEMYSŁOWYCH)

Wiertarki

Piły

Maszyny do szycia

Urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, szlancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw

Narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań

Narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań

Urządzenia do rozpylania, rozprowadzania, dyspergowania lub innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami

Narzędzia do koszenia lub innych prac ogrodniczych

7. ZABAWKI, SPRZĘT REKREACYJNY I SPORTOWY

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe

Ręczne konsole do gier wideo

Gry wideo

Komputerowo sterowane urządzenia do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania, wiosłowania itp.

Sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi

Automaty wrzutowe

8. WYROBY MEDYCZNE (Z WYJĄTKIEM WSZELKICH WYROBÓW WSZCZEPIONYCH I ZAINFEKOWANYCH)

Sprzęt do radioterapii

Sprzęt kardiologiczny

Sprzęt do dializy

Sprzęt do wentylowania płuc

Sprzęt medycyny nuklearnej

Sprzęt laboratoryjny do diagnozowania *in vitro*

Analizatory

Zamrażarki

Testy płodności

Pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności lub zapobiegania im

9. PRZYRZĄDY DO MONITOROWANIA I KONTROLI

Czujniki dymu

Regulatory ciepła

Termostaty

Urządzenia pomiarowe, ważące lub regulacyjne używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny

Pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych (np. w panelach sterowniczych)

10. AUTOMATY WYDAJĄCE

Automaty wydające napoje gorące

Automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami

Automaty wydające produkty stałe

Automaty wydające pieniądze

Wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produkty

ZAŁĄCZNIK III

KATEGORIE EEE OBJĘTEGO NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
 2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
 3. Lampy
 4. Sprzęt wielkogabarytowy (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm), w tym między innymi:

Urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza kategoria nie obejmuje sprzętu ujętego w kategoriach 1–3.
 5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm), w tym między innymi:

Urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza kategoria nie obejmuje sprzętu ujętego w kategoriach 1–3 i 6.
 6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm).
-

ZAŁĄCZNIK IV

Przykładowy wykaz EEE należącego do kategorii wymienionych w załączniku III

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury

Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

2. Ekran, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekran, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze – w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, diody elektroluminescencyjne (LED).

4. Sprzęt wielkogabarytowy

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny (z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach), urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt małogabarytowy

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golariki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi-fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm)

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

ZAŁĄCZNIK V

MINIMALNE CELE W ZAKRESIE ODZYSKU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 11

Część 1: Minimalne cele mające zastosowanie według kategorii od dnia 13 sierpnia 2012 r. do dnia 14 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do kategorii wymienionych w załączniku I:

- a) dla WEEE należącego do kategorii 1 albo 10 załącznika I,
 - 80 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 75 % zostaje poddane recyklingowi;
- b) dla WEEE należącego do kategorii 3 albo 4 załącznika I,
 - 75 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 65 % zostaje poddane recyklingowi;
- c) dla WEEE należącego do kategorii 2, 5, 6, 7, 8 albo 9 załącznika I,
 - 70 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 50 % zostaje poddane recyklingowi;
- d) dla gazowych lamp wyładowczych – 80 % zostaje poddane recyklingowi.

Część 2: Minimalne cele mające zastosowanie według kategorii od dnia 15 sierpnia 2015 r. do dnia 14 sierpnia 2018 r. w odniesieniu do kategorii wymienionych w załączniku I:

- a) dla WEEE należącego do kategorii 1 lub 10 załącznika I,
 - 85 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 80 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- b) dla WEEE należącego do kategorii 3 lub 4 załącznika I,
 - 80 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 70 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- c) dla WEEE należącego do kategorii 2, 5, 6, 7, 8 albo 9 załącznika I,
 - 75 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 55 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- d) dla gazowych lamp wyładowczych – 80 % zostaje poddane recyklingowi.

Część 3: Minimalne cele mające zastosowanie według kategorii od dnia 15 sierpnia 2018 r. w odniesieniu do kategorii wymienionych w załączniku III:

- a) dla WEEE należącego do kategorii 1 lub 4 załącznika III,
 - 85 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 80 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- b) dla WEEE należącego do kategorii 2 załącznika III,
 - 80 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 70 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- c) dla WEEE należącego do kategorii 5 lub 6 załącznika III,
 - 75 % zostaje poddane odzyskowi, a
 - 55 % zostaje przygotowane do ponownego użycia i poddane recyklingowi;
- d) dla WEEE należącego do kategorii 3 załącznika III – 80 % zostaje poddane recyklingowi.

ZAŁĄCZNIK VI

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZANIA

1. W celu rozróżnienia między EEE a WEEE w przypadku gdy posiadacz danego przedmiotu deklaruje zamiar lub fakt przemieszczania używanego EEE, a nie WEEE, państwa członkowskie wymagają od posiadacza udostępnienia tego, co następuje dla potwierdzenia tej deklaracji:
 - a) kopii faktury i umowy dotyczącej sprzedaży lub przeniesienia prawa własności do EEE, która stwierdza, że sprzęt ten jest przeznaczony do bezpośredniego ponownego użycia i że jest w pełni funkcjonalny;
 - b) dowodów oceny lub badań w postaci kopii dokumentacji (certyfikat badań, dowód sprawności funkcjonalnej) dla każdego urządzenia znajdującego się w przesyłce oraz protokołu zawierającego wszystkie informacje o dokumentacji zgodnie z pkt 3;
 - c) deklaracji złożonej przez posiadacza organizującego transport EEE, że żaden materiał ani żaden sprzęt znajdujący się w przesyłce nie jest odpadem w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE; oraz
 - d) odpowiedniego zabezpieczenia przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku, w szczególności poprzez wystarczające opakowanie i właściwe rozmieszczenie ładunku.
2. Na zasadzie odstępstwa nie stosuje się pkt 1 lit. a) i b) i pkt 3, jeżeli okoliczności te są potwierdzone przekonującymi dowodami, że przemieszczenie odbywa się w ramach umowy transferu B2B i jeżeli:
 - a) EEE jest – jako wadliwy – odsyłany do naprawy gwarancyjnej do producenta lub osoby trzeciej działającej w jej imieniu, z zamiarem ponownego użycia; lub
 - b) używany EEE przeznaczony do użytku profesjonalnego jest wysyłany do regeneracji lub naprawy do producenta lub osoby trzeciej działającej w jego imieniu lub zakładu osoby trzeciej w krajach, do których ma zastosowanie decyzja C(2001) 107/Final Rady OECD dotycząca zmiany decyzji OECD C(92) 39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, w ramach ważnej umowy, z zamiarem ponownego użycia; lub
 - c) wadliwy używany EEE przeznaczony do użytku profesjonalnego, taki jak wyroby medyczne lub ich części, jest wysyłany do producenta lub osoby trzeciej działającej w jego imieniu w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki w ramach ważnej umowy, w przypadkach gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie producent lub osoby trzecie działające w jego imieniu.
3. W celu udowodnienia, że przemieszczane przedmioty są używanym EEE, a nie WEEE, państwa członkowskie żądają przeprowadzenia działań związanych z badaniem i prowadzeniem dokumentacji w odniesieniu do używanego EEE w następujących etapach:

Etap 1: Badanie

 - a) Ocenia się funkcjonalność oraz przeprowadza ocenę obecności substancji niebezpiecznych. Badania są uzależnione od rodzaju EEE. W przypadku większości używanego EEE wystarczający jest test funkcjonalności najważniejszych funkcji.
 - b) Wyniki oceny i badania są odnotowywane.

Etap 2: Dokumentacja

 - a) Dokumentację przytwierdza się w sposób bezpieczny, lecz nie trwały, bezpośrednio do EEE (jeśli nie jest opakowane) lub do opakowania, tak by można było ją odczytać bez konieczności rozpakowania urządzenia.
 - b) Dokumentacja zawiera następujące informacje:
 - nazwę produktu (nazwa sprzętu, jeżeli jest wymieniona, odpowiednio, w załączniku II lub w załączniku IV, oraz kategoria określona, odpowiednio, w załączniku I lub w załączniku III),
 - numer identyfikacyjny produktu (nr typu), w stosownych przypadkach,
 - rok produkcji (jeśli znany),
 - nazwę i adres przedsiębiorstwa odpowiedzialnego za wykazanie funkcjonalności,

- wyniki badań zgodnie z opisem w etapie 1 (w tym datę przeprowadzenia badania funkcjonalności),
 - rodzaj przeprowadzonych badań.
4. W uzupełnieniu do dokumentacji wymaganej w pkt 1, 2 i 3 każdy ładunek (np. pojemnik transportowy, ciężarówka) używanego EEE posiada:
- a) odpowiedni dokument transportowy, np. CMR lub list przewozowy;
 - b) deklarację osoby dotyczącą zakresu jej odpowiedzialności.
5. W przypadku braku dowodów, że dany przedmiot jest używanym EEE, a nie WEEE, wynikających z odpowiedniej dokumentacji wymaganej w pkt 1, 2, 3 i 4, oraz w przypadku braku odpowiedniego zabezpieczenia przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i wyładunku, w szczególności poprzez wystarczające opakowanie oraz właściwe rozmieszczenie ładunku, co należy do obowiązków posiadacza organizującego transport, organy państwa członkowskiego uznają dany produkt za WEEE oraz zakładają, że ładunek zawiera nielegalną przesyłkę. W takich okolicznościach ładunek zostanie potraktowany zgodnie z art. 24 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Selektywne przetwarzanie materiałów i części składowych zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o którym mowa w art. 8 ust. 2

1. Z selektywnie zebranego WEEE należy usunąć przynajmniej następujące substancje, mieszaniny oraz części składowe:

- kondensatory zawierające polichlorowane bifenyle (PCB), zgodnie z dyrektywą Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze,
- baterie,
- płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeśli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 centymetrów kwadratowych,
- wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące,
- tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność,
- odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest,
- lampy elektronopromieniowe,
- chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC),
- gazowe lampy wyładowcze,
- wyświetlacze ciekłokrystaliczne (tam, gdzie jest to właściwe, wraz z obudową) o powierzchni większej niż 100 centymetrów kwadratowych oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi,
- zewnętrzne okablowanie elektryczne,
- części składowe zawierające ogniotrwale włókna ceramiczne, jak podano w dyrektywie Komisji 97/69/WE z dnia 5 grudnia 1997 r. dostosowującej po raz dwudziesty trzeci do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i oznakowania substancji niebezpiecznych ⁽²⁾,
- części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych poniżej progów wyłączenia podanych w art. 3 oraz załączniku I do dyrektywy Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego ⁽³⁾,
- kondensatory elektrolityczne zawierające dane substancje (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).

Te substancje, mieszaniny i części składowe unieszkodliwia się lub odzyskuje zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE.

2. Podane poniżej części składowe WEEE, zebranego selektywnie, trzeba przetwarzać stosownie do wskazań:

- lampy elektronopromieniowe: trzeba usunąć osłonę fluorescencyjną,

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

- urządzenia zawierające gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, takie jak te znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących: gazy muszą zostać właściwie odessane i odpowiednio oczyszczone. Gazy zubożające warstwę ozonową muszą być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009,
 - gazowe lampy wyładowcze: trzeba usunąć rtęć.
3. Uwzględniając aspekty dotyczące środowiska oraz celowość przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, pkt 1 i 2 stosuje się w sposób umożliwiający przyjazne dla środowiska przygotowanie do ponownego użycia i recykling części składowych lub całych urządzeń.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

WYMOGI TECHNICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 8 UST. 3

1. Miejsca przeznaczone do magazynowania (w tym magazynowania czasowego) WEEE przed jego przetworzeniem (bez uszczerbku dla wymogów dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów ⁽¹⁾):
 - nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikiem i odolejaczem,
 - osłona zapobiegająca skutkom warunków atmosferycznych na właściwych obszarach.
2. Miejsca przeznaczone do przetwarzania WEEE:
 - wagi do ważenia masy przetworzonych odpadów,
 - nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikiem i odolejaczem,
 - właściwe magazynowanie zdemontowanych części zapasowych,
 - właściwe pojemniki do magazynowania baterii, kondensatorów zawierających PCB/PCT i innych odpadów niebezpiecznych, takich jak odpady promieniotwórcze,
 - urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

ZAŁĄCZNIK IX

SYMBOL OZNAKOWANIA EEE

Symbol wskazujący na selektywną zbiórkę EEE składa się z przekreślonego, kołowego kontenera na odpady, jak pokazano poniżej. Symbol należy nadrukować w sposób wyraźny, czytelny i uniemożliwiający zmycie lub starcie.

—

ZAŁĄCZNIK X

INFORMACJE DOTYCZĄCE PROWADZENIA REJESTRU I SPRAWOZDAWCZOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 16**A. Informacje, które należy przedstawić w momencie rejestracji:**

1. Nazwa i adres producenta lub, w przypadku wyznaczenia na podstawie art. 17, autoryzowanego przedstawiciela (kod pocztowy, miejscowość, nazwa ulicy i numer, kraj, numer telefonu i faksu, e-mail oraz osoba kontaktowa). W przypadku autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 17, również szczegóły kontaktowe reprezentowanego producenta.
2. Krajowy numer identyfikacyjny producenta, w tym europejski numer identyfikacyjny podatnika lub krajowy numer identyfikacyjny podatnika.
3. Kategoria EEE określona, odpowiednio, w załączniku I lub III.
4. Typ EEE (sprzęt gospodarstwa domowego lub inny niż gospodarstwa domowego).
5. Nazwa marki EEE.
6. Informacje dotyczące tego, jak producent wypełnia swoje obowiązki: system indywidualny lub zbiorowy, w tym informacje na temat gwarancji finansowej.
7. Stosowana technika sprzedaży (np. sprzedaż na odległość).
8. Oświadczenie stwierdzające, że przedstawione informacje są prawdziwe.

B. Informacje, które należy przedstawiać do celów sprawozdawczości:

1. Krajowy numer identyfikacyjny producenta.
2. Okres sprawozdawczy.
3. Kategoria EEE określona, odpowiednio, w załączniku I lub III.
4. Ilość wprowadzonego do obrotu na rynku krajowym EEE, wagowo.
5. Ilość – wagowo – zużytego EEE zebranego selektywnie, poddanego recyklingowi (w tym, przygotowanego do ponownego użycia), odzyskowi i unieszkodliwionego w danym państwie członkowskim lub przemieszczonego wewnątrz Unii lub poza Unię.

Uwaga: Informacje podawane w pkt 4 i 5 muszą być uporządkowane według kategorii.

ZAŁĄCZNIK XI

CZĘŚĆ A*Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany**(określone w art. 25)*

Dyrektywa 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elek- (Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24)
trotechnicznego i elektronicznego (WEEE)

Dyrektywa 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 106)
i Rady

Dyrektywa 2008/34/WE Parlamentu Europejskiego (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 65)
i Rady

CZĘŚĆ B*Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego**(o których mowa w art. 25)*

Dyrektywa	Termin transpozycji
2002/96/WE	13 sierpnia 2004 r.
2003/108/WE	13 sierpnia 2004 r.
2008/34/WE	—

ZAŁĄCZNIK XII

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 2002/96/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1	—
—	art. 1
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 3 lit. a)
art. 2 ust. 1 (częściowo)	art. 2 ust. 3 lit. b)
Załącznik IB pkt 5, ostatni wers	art. 2 ust. 3 lit. c)
Załącznik IB pkt 8	art. 2 ust. 4 lit. g)
—	art. 2 ust. 4 lit. a) do f) i art. 2 ust. 5
art. 3 lit. a)	art. 3 ust. 1 lit. a)
—	art. 3 ust. 1 lit. b)–d)
art. 3 lit. b)	art. 3 ust. 1 lit. e)
art. 3 lit. c)–h)	art. 3 ust. 2
art. 3 lit. i)	art. 3 ust. 1 lit. f)
art. 3 lit. j)	art. 3 ust. 1 lit. g)
art. 3 lit. k)	art. 3 ust. 1 lit. h)
art. 3 lit. l)	—
art. 3 lit. m)	art. 3 ust. 1 lit. i)
—	art. 3 ust. 1 lit. j)–o)
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1–2	art. 5 ust. 1–2
—	art. 5 ust. 3–4
art. 5 ust. 3	art. 5 ust. 5
—	art. 6 ust. 1
art. 5 ust. 4	art. 6 ust. 2
art. 5 ust. 5	art. 7 ust. 1 i 2
—	art. 8 ust. 1
art. 6 ust. 1 akapit pierwszy i drugi oraz art. 6 ust. 3	art. 8 ust. 2, 3 i 4
załącznik II pkt 4	art. 8 ust. 4 akapit drugi zdanie pierwsze
art. 6 ust. 1 akapit trzeci	art. 8 ust. 5
art. 6 ust. 6	art. 8 ust. 6

Dyrektywa 2002/96/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 6 ust. 2	art. 9 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 4	art. 9 ust. 3
art. 6 ust. 5	art. 10 ust. 1 i 2
—	art. 10 ust. 3
art. 7 ust. 1	—
art. 7 ust. 2	art. 11 ust. 1 oraz załącznik V
—	art. 11 ust. 2
—	art. 11 ust. 3
art. 7 ust. 3 akapit pierwszy	art. 11 ust. 4
art. 7 ust. 3 akapit drugi	—
art. 7 ust. 4	—
art. 7 ust. 5	art. 11 ust. 5
—	art. 11 ust. 6
art. 8 ust. 1	art. 12 ust. 1
—	art. 12 ust. 2
art. 8 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	art. 12 ust. 3
art. 8 ust. 2 akapit trzeci	art. 14 ust. 1 (częściowo)
art. 8 ust. 3 akapit pierwszy	art. 12 ust. 4
—	art. 12 ust. 5
art. 8 ust. 3 akapit drugi	art. 14 ust. 1 (częściowo)
art. 8 ust. 4	—
art. 9 ust. 1 akapit pierwszy	art. 13 ust. 1 akapit pierwszy
art. 9 ust. 1 akapit drugi	—
art. 9 ust. 1 akapit trzeci	art. 13 ust. 1 akapit drugi
art. 9 ust. 1 akapit czwarty	art. 13 ust. 1 akapit trzeci
art. 9 ust. 2	art. 13 ust. 2
art. 10 ust. 1	art. 14 ust. 2
art. 10 ust. 2	art. 14 ust. 3
art. 10 ust. 3	art. 14 ust. 4
art. 10 ust. 4	art. 14 ust. 5
art. 11	art. 15
art. 12 ust. 1 (częściowo)	art. 16 ust. 1–3
art. 12 ust. 1 akapit pierwszy (częściowo)	art. 16 ust. 4
art. 12 ust. 1 akapit drugi	art. 16 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 2 i 3

Dyrektywa 2002/96/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 12 ust. 1 akapit trzeci	art. 16 ust. 3 i 5
—	art. 17 ust. 1
art. 12 ust. 1 akapit czwarty	art. 18
art. 12 ust. 2	art. 16 ust. 5
art. 13	art. 19
—	art. 20
art. 14	art. 21
art. 15	art. 22
art. 16	art. 23 ust. 1
—	art. 23 ust. 2–4
art. 17 ust. 1–3	art. 24 ust. 1–3
art. 17 ust. 4	art. 7 ust. 3
art. 17 ust. 5	art. 7 ust. 4–7 art. 11 ust. 6 i art. 12 ust. 6
—	art. 25
art. 18	art. 26
art. 19	art. 27
załącznik IA	załącznik I
załącznik IB	załącznik II
—	załączniki III, IV i VI
załączniki II–IV	załączniki VII–IX
—	załączniki X i XI
—	załącznik XII